

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom
v právnej veci navrhovateľ: pána _____ narodeného
_____, štátneho príslušníka Afganskej islamskej republiky (Afganistan), podľa
vlastného udania v krajine svojho pôvodu bytom naposledy Kábul, mestská časť Karte-
Mamoreen, Afganistan, aktuálne s miestom pobytu Majerníkova 5, Bratislava,
zastúpeného pani _____ advokátkou so sídlom pracoviska

proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky** – migračný
úrad, Pivonková 6, Bratislava o opravnom prostriedku navrhovateľ a zo dňa 12.3.2013
proti rozhodnutiu odporcu ČAS: MU-510-54/PO-Ž-2011 zo dňa 4.2.2013 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie odporcu ČAS: MU-510-54/PO-
Ž-2011 zo dňa 4.2.2013 **zrušuje** podľa ust. § 250 j ods. 2 písm. c/ Občianskeho
súdneho poriadku a vec **vracia** odporcovi na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi **nepriznáva** právo na náhradu trov tohto konania.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím ČAS: MU-510-54/PO-Ž-2011 zo dňa 4.2.2013 odporca podľa § 20 ods. 3 s poukazom na nesplnenie podmienok § 13a zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) navrhovateľovi nepredložil poskytnutú doplnkovú ochranu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že po vyhodnotení všetkých skutočností dospel k názoru, že bezpečnostná situácia v hlavnom meste Kábule sa zlepšila natoľko, že jeho návrat je možný. Súčasne konštatoval, že osoba navrhovateľa bola v predchádzajúcom konaní vyhodnotená ako nedôveryhodná (v súvislosti s tvrdením o jeho údajnej činnosti ako novinára), pričom sa tiež vysporiadal s novo prezentovanou informáciou navrhovateľa, podľa ktorej sa sprostredkovane dozvedel o tom, že v polovici roku 2011 mal byť v mieste jeho bydliska v Kábule hľadaný neznámymi ozbrojencami. Svoj právny záver vyvodil z informácií o krajine pôvodu navrhovateľa, na ktoré sa v rozhodnutí odvolal a ktoré aj identifikoval.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok – návrh zo dňa 12.3.2013, ktorým sa domáhal jeho zrušenia. Namietal v ňom nedostatočné zistenie stavu veci (odporca podľa neho neskúmal otázky návratov neúspešných žiadateľov o azyl a nedostatočne sa vysporiadal s hrozbami, ktorým údajne čelil ako novinár), ako aj rozpor rozhodnutia s obsahom spisu (namietal, konštatovanú skutočnosť o zlepšenej bezpečnostnej situácii v Kábule).

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení zo dňa 9.4.2013 k návrhu napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Zotrval pritom na dôvodoch, obsiahnutých v napadnutom rozhodnutí.

Súd podaný návrh prejednal a rozhodol podľa ust. § 250q Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (O.s.p.) ako miestne a vecne príslušný súd (§ 246a ods. 2 O.s.p., § 21 ods.3 zákona o azyle, § 14 zák. č.371/2004Z.z. v platnom znení) na pojednávaní za účasti účastníkov konania a dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie

odporcu je potrebné zrušiť z dôvodu ust. § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec vrátiť odporcovi na ďalšie konanie.

Súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplnil. Pred samotným prejednaním a rozhodnutím veci sa súd podrobne oboznámil s obsahom prvostupňového správneho spisu ČAS: MU-510/PO-Ž-2011, ako aj so spismi predchádzajúcimi (ČAS: MU-109/PO-Ž-2008, MU-348/PO-Ž-2009, MU-556/PO-Ž-2010).

Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona o azyle na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 32 ods. 2 zák. č. 71/1967 Z. o správnom konaní v platnom znení (Správny poriadok) podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa ust. § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa ust. § 19a ods. 1 písm. a) zákona o azyle ministerstvo posúdi každú žiadosť o udelenie azylu jednotlivo a zohľadní pritom všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa krajiny pôvodu žiadateľa v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie azylu vrátane právnych predpisov krajiny pôvodu a spôsobu, akým sa uplatňujú,

Podľa ust. § 20 ods. 3 zákona o azyle doplnková ochrana podľa § 13a a 13b sa poskytuje na jeden rok; po uplynutí jedného roka sa poskytovanie doplnkovej ochrany na žiadosť predĺži vždy o jeden rok, ak sú splnené podmienky uvedené v § 13a alebo 13b a nie sú dôvody na jej neposkytnutie podľa § 13c ods. 2 až 4. Cudzinec je povinný podať žiadosť podľa predchádzajúcej vety najskôr 90 dní a najneskôr 60 dní pred uplynutím jednoročnej lehoty. Žiadosť sa podáva na úradnom tlačive, ktorého vzor je uvedený

v prílohe č. 2a, osobne na policajnom útvare podľa miesta pobytu; vyplnenú žiadosť policajný útvar bezodkladne zašle ministerstvu.

Podľa ust. § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 2 písm. f zákona o azyle na účely tohto zákona sa rozumie vážnym bezpráviom

1. uloženie trestu smrti alebo jeho výkon,
2. mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo
3. vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu,

Podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnenmu orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že odporca sa dôsledne neriadil vyššie citovanými procesnými zákonnými ustanoveniami.

K námietke rozporu rozhodnutia s obsahom spisu:

Podľa názoru súdu táto námietka nie je dôvodná. Odporca v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval, že v Afganistane prebieha vnútroštátny (ozbrojený) konflikt,

avšak s poukazom na zistený stav veci skonštatoval aj skutočnosť, že jeho úroveň je v jednotlivých provinciách rôzna. V tejto súvislosti poukázal na aktuálnu situáciu v Kábule, ktorá umožňuje navrhovateľov návrat. Podľa názoru súdu v takomto zistení a následnom konštatovaní niet rozporu medzi zisteným stavom veci a obsahom napadnutého rozhodnutia.

K námietke nedostatočne zisteného stavu veci (odporca podľa neho neskúmal otázky návratov neúspešných žiadateľov o azyl a nedostatočne sa vysporiadal s hrozbami voči osobe navrhovateľa ako novinára):

Podľa názoru súdu táto námietka je dôvodná – avšak iba vo vzťahu k otázke zisťovania bezpečnostných rizík návratov afganských repatriantov.

Odporca správne poukázal na skutočnosť, že tvrdenie navrhovateľa o tom, že mal byť v polovici roku 2011 (v súvislosti s jeho údajnou novinárskou činnosťou) hľadaný neznámymi ozbrojencami v mieste jeho pôvodného bydliska, nie je hodnoverné. Odporca dôvodne zdôraznil, že navrhovateľovo údajné pôsobenie ako novinára bolo (negatívne) posúdené v predchádzajúcom konaní v ktorom bola posúdená jeho žiadosť o azyl.

Predmetom konania odporcu bolo posúdenie, či existujú resp. pretrvávajú predpoklady pre predĺženie poskytnutej doplnkovej ochrany navrhovateľovi. Bolo teda úlohou odporcu zistiť existenciu či neexistenciu vážneho bezprávia, ktoré by ev. v prípade návratu navrhovateľa tomuto hrozilo. Zákon o azyle v ust. § 2 písm. f/ jasne definuje, čo je potrebné pod pojmom „vážne bezprávie“ chápať.

Ako to vyplýva z obsahu spisu odporcu, podobne ako aj z obsahu (odôvodnenia) napadnutého rozhodnutia, odporca v konaní vyhl'adal a do spisu založil správy o krajine pôvodu navrhovateľa, obsahovo zamerané na bezpečnostnú situáciu v hlavnom meste Kábule, resp. v Afganistane ako takom. Takto zistený, vyhodnotený a odôvodnený stav veci je však komfortný iba vo vzťahu k dôvodu vážneho bezprávia v zmysle ust. § 2 písm. f/bod 3. zákona o azyle. Odporca sa v rámci zistenia stavu veci vôbec nezaoberal zisťovaním ev. existencie vážneho bezprávia v zmysle ust. § 2 písm. f/ bod 2. zákona

o azyle (mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest), teda sa nezaoberal otázkou, či v prípade návratu navrhovateľa do krajiny jeho pôvodu nehrozí aj táto forma vážneho bezprávia. Konkrétne, či v prípade návratu zo strany afganských štátnych orgánov nebude navrhovateľ prípadne objektom zlého zaobchádzania ako osoby, ktorá opustila Afganistan. Na túto skutočnosť odporca nevykonával žiadne dokazovanie, ktorá skutočnosť je v rozpore so znením ust. § 13a zákona o azyle. Naviac tak konal aj v rozpore so svojou ustálenou praxou, keď v (štandardných) konaniach o žiadostiach o poskytnutie medzinárodnej ochrany pravidelne zisťuje podmienky správania sa štátnych orgánov vo vzťahu k neúspešným žiadateľom o azyl, či k iným skupinám repatriantov v prípade ich návratu do krajiny pôvodu. V takomto správaní sa odporcu súd videl nedostatočné zistenie stavu vecí.

V ďalšom konaní bude preto úlohou odporcu vyhľadať a do spisu založiť aktuálne informácie o krajine pôvodu navrhovateľa, obsahovo zamerané na:

- komplexné posúdenie, či v prípade návratu navrhovateľa do Afganistanu tomuto nehrozí mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest (osobitne zamerané aj na zaobchádzanie afganských úradov s navrátilcami, ktorí Afganistan opustili, ev. s neúspešnými žiadateľmi o azyl);

- aktuálnu bezpečnostnú situáciu v krajine pôvodu navrhovateľa, osobitne na región pôvodu, resp. návratu navrhovateľa. V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť odporcu aj na znenie Článku 8 Smernice 2011/95/EÚ z 13.12.2011.

Na základe takto komplexne zisteného stavu vecí opätovne žiadosť navrhovateľa o predĺženie poskytnutej doplnkovej ochrany posúdiť a náležite odôvodniť naplnenie či nenaplnenie všetkých podmienok ust. § 2 písm. f/ zákona o azyle, ktoré sú podstatnými pre rozhodnutie vo veci podanej žiadosti.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol za použitia ust. § 250 k ods.1 O.s.p. Navrhovateľ bol v konaní úspešný, náhradu trov konania však nežiadal a preto súd rozhodol tak, že nepriznal navrhovateľovi právo na náhradu trov tohto konania.

Záverom súd poznamenáva, že navrhovateľ je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku za konanie (§ 4 ods. 2, písm. v/ zák.č.71/1992 Zb.). Odporca, i keď v konaní nemal úspech a je teda poplatníkom, je štátnou rozpočtovou organizáciou, ktorá je zo zákona oslobodená od poplatku (§ 4 ods. 2, písm. a/ zák.č.71/1992 Zb.). Súd preto žiadneho z účastníkov konania nezaviazal k zaplateniu poplatku za toto konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 250s O.s.p.).

V Bratislave dňa 21. augusta 2013

JUDr. Ľubomír Šramko
sudca

Za správnosť vyhotovenia:

Janka Farkašová